יום **ד'**, **כ"ב** ב**מנחם אב** תשס"ג (**20** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מגיעים אנו היום, **כ"ב ב<u>מנחם אב</u>**, לאות **ש** במסעינו האל"ף-בי"תי החודשי...
לאות **ש** מעמד נשגב בין אותיות הקודש, שכן היא מייצגת שניים משמותיו של ה' יתברך: **שַ-דַי** ו**שלום**.
חכמינו מסבירים את השם ש-די: "אמר הקב"ה - אני הוא **ש**אמרתי לעולמי [בזמן הבריאה] **די**!" [מסכת חגיגה י"ב.]
במילה יחידה זו – **די** – קיבֵּעַ הכל-יכול את מידותיהם של כל העצמים, הציב גבולות לכל הכוחות, וגדר גדרים מוסריים שעל בני האדם לחיות בתוכם. אילולא קרא ה' אל השמיים והארץ – **די**! – היו אלה ממשיכים להתפשט ולהתרחב כאילו לא היו אלא תוצר של כוחות פיזיקאליים עיוורים. במטרה לשמור על שלימות הבריאה כדרך שנועדה להיות, הציב ה' ויסד חוקים ביקום, ובכך נתגלה במידה של – **ש-די**, ריבון העולמים, הכל-יכול.
ה-**ש** מייצגת גם את השם **שלום**, המבטא שלום ושלימות. ולפי שה' הוא מהות ומקור השלימות וההארמוניה ["...ה' אלוקינו ה' **אחד**"], הוא נקרא בשם – '**עושה שלום**'. כינויו של ה', בנוסף לכך שהם מתארים את מידותיו, משמשים דוגמא לאדם, דוגמא שאותה עליו לחקות; האדם השואף לרוחניות חייב להידבק בדרכי קונו. הדבר חשוב במיוחד באשר ל**מידת השלום** שכן ההארמוניה בין הגורמים המנוגדים שבעולם חיונית לקיומו של האדם. [נשים לב שהנקודה כאן היא ליצור הארמוניה בין כוחות מתנגדים, ולא לבטל זה או זה...]
המהר"ל לומד לקח זה של שלימות והארמוניה מעצם צורתה של ה-**ש**. שלושת ראשיה מסמלים שני צדדים מתנגדים, האוחזים כל אחד בדעה קיצונית, וביניהם המתווך האלוקי.

צורתה של ה-**ש** מבטאת גם ישות טבעית השואפת כלפי מעלה, כמבקשת מה' עזרה וקיום. דרך משל – עץ הפורש את ענפיו השמימה, מדורה אשר לשונות אש מתפרצות ממנה כלפי מעלה, ערוגת פרחים הגדלים אל על, נכספים לקיום ולפרנסה.
סמליות זו אנו מוצאים גם בתפילותיו של משה רבינו בעת מלחמת ישראל בעמלק. התורה מספרת לנו: "**כאשר ירים משה ידו, וגבר ישראל**" [שמות י"ז 11]. ה-**ש** היא מעין **צללית של משה**, המפרש ידיו לשמיים וראשו בתווך. שכן, כפי שלימדונו חז"ל, "לא ידיו של משה עושות מלחמה", אלא **האמונה** שהישרה על בני ישראל, שהיו "מסתכלים כלפי מעלה ומכוונים את לבם לאביהם שבשמיים." [מסכת ראש השנה, פרק ג' משנה ח']

הגשם שובר את קרני האור שבתוכו לשלושת צבעי היסוד – **אדום**, **צהוב** ו**כחול**. צבעים אלה מתמזגים בדרגות שונות ומהווים את כל גוני הקשת. ה**קשת** מסמלת את הברית שנכרתה בין ה' לבין יושבי הארץ לאחר המבול, בכך שהיא נמתחת מן הארץ לשמיים, ומשם שוב לארץ. הקשת מזכירה לאדם את בריתו של ה', שלא יחרוץ שוב את גורל הגזע האנושי המט ליפול, אלא **ידריך אותו להשגת מטרתו הסופית**. [ר' בראשית פרק ט']
סמל ה**שלום** – ה-**ש**, מתבטא בהופעת הקשת לעיני האדם בצורה הפוכה, לא כקשת המכוונת מן השמיים לארץ, אלא כמכוונת מן הארץ לשמיים. **גוניה הרבים של הקשת**

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **ד'**, **כ"ב** ב**מנחם אב** תשס"ג (**20** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מייצגים את מיגוון היצורים החיים, שאותם איחד ה' בקשר משותף אחד של שלום; כולם הם מעין ניצוצות המשתברים מן הקרניים הנשלחות מרוחו האחת של ה'. [עולם האותיות]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל